

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/33/EU IRÁNYELVE

(2013. június 26.)

a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének f) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az irányelvet át kell dolgozni.
- (2) A közös európai menekültügyi rendszert is magában foglaló közös menekültpolitika részét képezi az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az Unióban. E politikának a tagállamok közötti szolidaritás és a felelősség igazságos elosztásának elvén – ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is – kell alapulnia.

(3) Az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén megállapodott abban, hogy törekszik az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és mindenre kiterjedő alkalmazásán nyugvó Közös Európai Menekültügyi Rendszer létrehozására, megerősítve ily módon a visszaküldés tilalmának alapelvét. A Szerződésekben előírt vonatkozó jogi eszközök – többek között a 2003/9/EK irányelv – elfogadásával lezárult a közös európai menekültügyi rendszer kialakításának első szakasza.

(4) Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a Hágai Programot, amely kitűzte a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés területén a 2005–2010-es időszakban megvalósítandó célokat. E tekintetben a Hágai Program arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy zárja le az első szakasz során elfogadott jogi aktusok értékelését, valamint terjessze az Európai Parlament és a Tanács elé a második szakasz jogi aktusait és intézkedéseit.

(5) Az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésén elfogadta a Stockholmi Programot, amely hangsúlyozta a védelem és szolidaritás közös térségének 2012-ig történő létrehozása mellett tett kötelezettségvállalást, amely térség alapját a közös menekültügyi eljárás és a nemzetközi védelemben részesítettek egységes, szigorú védelmi előírásokon, valamint tisztességes és hatékony eljárásokon alapuló egységes jogállása képezi. A Stockholmi Program előírja továbbá, hogy a befogadási feltételek tekintetében az egyének számára feltétlenül egyenlő bánásmódot kell biztosítani, függetlenül attól, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmüket mely tagállamban nyújtották be.

(6) Mozgósítani kell az Európai Menekültügyi Alap és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal erőforrásait, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a Közös Európai Menekültügyi Rendszer második szakaszában előírt szabályok végrehajtása során tett tagállami erőfeszítésekhez, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek nemzeti menekültügyi rendszerére – főként földrajzi elhelyezkedésük vagy népességi helyzetük miatt – különös és aránytalanul nagy nyomás nehezedik.

(7) Az első szakaszba tartozó jogi aktusok végrehajtásáról készített értékelések eredményeinek fényében, a nemzetközi védelmet kérelmezők (a továbbiakban: a kérelmezők) kedvezőbb befogadási feltételeinek biztosítása céljából e szakaszban indokolt megerősíteni a 2003/9/EK irányelvet alátámasztó elveket.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 110. o. és HL C 24., 2012.1.28., 80. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 58. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 7-i álláspontja (HL C 212. E, 2010.8.5., 348. o.) és a Tanács első olvasatban kialakított 2013. június 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

- (8) Az Uniószerte az összes kérelmezővel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében ezen irányelvet kell alkalmazni a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos eljárások valamennyi szakaszára és fajtájára, valamint a kérelmezőket befogadó valamennyi helyszínen és létesítményben és mindaddig, amíg azok kérelmezőként tartózkodhatnak a tagállamok területén.
- (9) Ezen irányelv alkalmazásakor az Európai Unió Alapjogi Chartájával, az ENSZ 1989. évi gyermekjogi egyezményével, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményrel összhangban a tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy teljes mértékben megfeleljenek a gyermek mindenek felett álló érdeke és a család egysége elvének.
- (10) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokat azon nemzetközi jogi eszközökben előírt kötelezettségek terhelik, amelyeknek részes felei.
- (11) Meg kell állapítani a kérelmezők befogadásának azon szabályait, amelyek elengedők ahhoz, hogy számukra méltó életszínvonalat, illetve valamennyi tagállamban az annak életfeltételeihez hasonló megélhetési feltételeket biztosítsanak.
- (12) A kérelmezők befogadására vonatkozó feltételek összehangolásának hozzá kell járulnia a kérelmezők eltérő befogadási feltételek miatti másodlagos migrációjának korlátozásához.
- (13) A nemzetközi védelmet kérelmezők közötti egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a jelenleg hatályos uniós menekültügyi vívmányokkal – különösen a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU irányelvvel⁽¹⁾ – való összhang garantálása érdekében ezen irányelv hatályát helyénvaló kiterjeszteni a kiegészítő védelmet kérelmezőkre is
- (14) A nemzeti hatóságoknak kiemelten kell foglalkozniuk a különleges befogadási igényekkel rendelkező személyek befogadása kérdésével annak biztosítása érdekében, hogy befogadásukat kifejezetten különleges befogadási igényeikhez igazodva alakítsák ki.
- (15) A kérelmezők őrizetbe vételét és őrizetben tartását azon alapvető elvvel összhangban kell alkalmazni, hogy – különösen a tagállamok nemzetközi jogi kötelezettségeivel és a genfi egyezmény 31. cikkével összhangban – senki sem tartható őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy nemzetközi védelmet kér. A kérelmezőket őrizetbe venni csak az ezen irányelvben megállapított, nagyon egyértelműen meghatározott kivételes körülmények között lehetséges és mind az ilyen őrizet módja, mind célja tekintetében a szükségesség és az arányosság elvét kell alkalmazni. Amennyiben egy kérelmezőt őrizetben tartanak, hatékony hozzáférést kell biztosítani számára a szükséges eljárási garanciákhoz, például a nemzeti igazságügyi hatóság előtti jogorvoslathoz.
- (16) Az őrizet okait érintő közigazgatási eljárások tekintetében előírt „kellő gondosság” fogalma legalább azt megkívánja, hogy a tagállamok konkrét és érdemi intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy az őrizet okainak ellenőrzése minél rövidebb időt vegyen igénybe, és hogy reális esélye legyen annak, hogy ezt az ellenőrzést a lehető legrövidebb időn belül sikeresen elvégzik. Az őrizet nem lépheti túl azt az időt, amely a vonatkozó eljárások lefolytatásához ésszerűen szükséges.
- (17) Az őrizetnek az ezen irányelvben meghatározott okai nem érintik az őrizet egyéb olyan okait – ideértve a büntetőeljárás keretében történő őrizetben tartás okait –, amelyek a nemzeti jog szerint a harmadik országbeli állampolgár vagy a hontalan személy nemzetközi védelem iránti kérelmétől függetlenül alkalmazandók.
- (18) Az őrizetben tartott kérelmezőkkel az emberi méltóság teljes körű tiszteletben tartásával kell bánni, befogadásukról pedig kifejezetten sajátos igényeikhez igazodva kell gondoskodni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen az Egyesült Nemzetek Szervezete 1989-es gyermekjogi egyezménye 37. cikkének alkalmazását.
- (19) Előfordulhatnak olyan esetek, amikor az őrizetben tartás során – például az idegenrendészeti fogda földrajzi elhelyezkedése vagy sajátos struktúrája miatt – a gyakorlatban nem lehetséges egyes befogadási garanciák azonnali biztosítása. Az e garanciáktól való eltérések azonban ideiglenesnek kell lennie, és csak az ezen irányelvben megállapított körülmények között alkalmazhatók. Az eltérések csak kivételes körülmények között alkalmazhatók, és azokat kellően indokolni kell, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit, ideértve az alkalmazott eltérés mértékét, időtartamát, valamint az érintett kérelmezőre gyakorolt hatását.

(¹) HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

- (20) A kérelmező testi és lelki épségének legmegfelelőbb biztosítása érdekében őrizetben tartásához csak végső esetben lehet folyamodni, és azt kizárólag az őrizet alternatívájaként alkalmazható, szabadságelvonással nem járó valamennyi intézkedés alapos vizsgálatát követően lehet alkalmazni. Az őrizet alternatívájaként alkalmazható valamennyi intézkedés során tiszteletben kell tartani a kérelmezők alapvető emberi jogait.
- (21) A jogi segítségnyújtással foglalkozó szervezetekkel vagy személyek csoportjával történő kapcsolatfelvétel lehetőségében rejlő eljárási garanciák érvényesítésének biztosítása érdekében az ilyen szervezetekről és személyek csoportjáról tájékoztatást kell nyújtani.
- (22) A lakhatásról történő döntéshozatal során a tagállamoknak kellő figyelmet kell fordítaniuk a gyermek mindenek felett álló érdekeire, valamint a kérelmező sajátos körülményeire, ha az olyan családtagok vagy egyéb közeli hozzátartozók – például nem házas kiskorú testvérek – eltartottja, akik már a tagállamban tartózkodnak.
- (23) A kérelmezők önellátóvá válásának elősegítése, valamint a tagállamok közötti jelentős eltérések csökkentése érdekében egyértelmű szabályokat kell megállapítani a kérelmezők munkavállalása tekintetében.
- (24) A tagállamoknak releváns referenciapontok alapján kell meghatározniuk az anyagi támogatás szintjét annak biztosítása céljából, hogy a kérelmezőknek nyújtott anyagi támogatás megfelel az ezen irányelvben megállapított elveknek. Ez nem jelenti azt, hogy az összegnek meg kell egyeznie az állampolgároknak nyújtott támogatás összegével. A tagállamok az ezen irányelvben foglaltak alapján az állampolgárokénál kevésbé kedvező bánásmódban részesíthetik a kérelmezőket.
- (25) A befogadási rendszerrel történő visszaélés lehetőségét korlátozni kell azon körülmények meghatározása révén, amelyek között – valamennyi kérelmező méltó életszínvonalának biztosítása mellett – korlátozhatják a kérelmezők befogadásának anyagi feltételeit vagy megtagadhatják a befogadást.
- (26) Biztosítani kell a nemzeti befogadási rendszerek és a tagállamok együttműködésének hatékonyságát a kérelmezők befogadása terén.
- (27) Ösztönözni kell az illetékes hatóságok közötti megfelelő együttműködést a kérelmezők befogadása tekintetében, és ennek érdekében elő kell mozdítani a helyi közösségek és a befogadó állomások közötti harmonikus kapcsolatokat.
- (28) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn harmadik országok olyan állampolgáira vagy olyan hontalan személyekre nézve, akik valamely tagállamhoz nemzetközi védelemért folyamodtak.
- (29) Ennek értelmében a tagállamokat arra is felhívják, hogy ezen irányelv rendelkezéseit a 2011/95/EU irányelvben meghatározottaktól eltérő egyéb védelmi formák iránti kérelmek elbírálására vonatkozó eljárásokkal összefüggésben alkalmazzák.
- (30) Ezen irányelv végrehajtását rendszeres időközönként értékelni kell.
- (31) Mivel az irányelv célját, nevezetesen a tagállamok kérelmezők befogadására vonatkozó szabályainak megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (33) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, és a jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (34) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(1) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (35) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint különösen betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket. Ezen irányelv különösen biztosítani kívánja az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartását, és előmozdítani a Charta 1., 4., 6., 7., 18., 21., 24. és 47. cikkének alkalmazását, és ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (36) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a 2003/9/EK irányelvhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvből következik.
- (37) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében felsorolt, a 2003/9/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

CÉL, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja, hogy megállapítsa a nemzetközi védelmet kérelmezők (a továbbiakban: a kérelmezők) tagállamokbeli befogadásának szabályait.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „nemzetközi védelem iránti kérelem”: a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott, nemzetközi védelem iránti kérelem;
- b) „kérelmező”: harmadik ország olyan állampolgára vagy olyan hontalan személy, akinek nemzetközi védelem iránti kérelme tárgyában még nem hoztak végleges határozatot;
- c) „családtagok”: amennyiben a család már a származási országban is létezett – a kérelmező családjának azon alábbi tagjai, akik a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatosan ugyanabban a tagállamban tartózkodnak:
- a kérelmező házastársa vagy nőtlen/hajadon, vele tartós kapcsolatban élő élettársa, amennyiben az érintett tagállam harmadik országbeli állampolgárookra vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata az élettársakat a házaspárokhoz hasonló módon kezeli,
 - az első francia bekezdésében említett párok vagy a kérelmező kiskorú, nem házas gyermekei, függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket,
 - amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, az apja, anyja vagy az érte jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján felelős egyéb felnőtt;
- d) „kiskorú”: 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
- e) „kísérő nélküli kiskorú”: olyan kiskorú, aki jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján érte felelős nagykorú személy kísérete nélkül lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen személy tényleges felügyelete alá nem kerül; ide tartozik azon kiskorú is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;
- f) „befogadási feltételek”: a tagállamok által a kérelmezőkre vonatkozóan ennek az irányelvnek megfelelően hozott intézkedések összessége;
- g) „a befogadás anyagi feltételei”: azok a befogadási feltételek, amelyek a természetben, illetve pénzzuttatás vagy utalvány formájában nyújtott szállást, étkezést és ruházatot, vagy e három kombinációját, illetve a napi szükségleteket fedező juttatást jelentik;
- h) „őrizet”: a kérelmező tartózkodásának olyan meghatározott helyre korlátozása a tagállam által, ahol a kérelmezőt mozgásszabadságától megfosztják;
- i) „befogadó állomás”: a kérelmezők közös elszállásolására szolgáló bármely hely;
- j) „képviselő”: az a személy vagy szervezet, akit vagy amelyet a hatáskörrel rendelkező testületek a kísérő nélküli kiskorú támogatására és képviselésére jelölnek ki azzal a céllal, hogy az ezen irányelvben előírt eljárások során biztosítsa a gyermek mindenek felett álló érdekét, valamint szükség esetén jognyilatkozatot tegyen a kiskorú nevében. Ha szervezetet jelölnek ki képviselőként, annak az ezen irányelvvel összhangban meg kell jelölnie a képviselőnek a kísérő nélküli kiskorúval kapcsolatos feladatait ellátó személyt.
- k) „különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmező”: olyan, a 21. cikk szerinti sérülékeny személy, akinek különleges garanciákra van szüksége ahhoz, hogy ezen irányelv szerinti jogaival élhessen, illetve kötelességeinek eleget teheszen.

3. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet minden olyan harmadik országbeli állampolgárra és hontalan személyre alkalmazni kell, aki egy tagállam területén – ideértve a határán, a felségvizeken vagy a tranzitzőnáokban – nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be, mindaddig, amíg kérelmezőként engedélyezik tartózkodását a területen, valamint a családtagjaikra, amennyiben a nemzeti jog szerint a nemzetközi védelem iránti kérelem rájuk is kiterjed.

(2) Ezen irányelv nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a tagállamok képviselőin diplomáciai vagy területi menedékjog iránti kérelmet nyújtanak be.

(3) Ezen irányelv nem vonatkozik a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamoknak e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseinek alkalmazása esetén.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezen irányelvet a 2011/95/EU irányelvben meghatározottaktól eltérő egyéb védelmi formák iránti kérelmek elbírálására vonatkozó eljárásokkal összefüggésben alkalmazzák.

4. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

A tagállamok a befogadási feltételek terén kedvezőbb rendelkezéseket vezethetnek be vagy tarthatnak fenn a kérelmezők és más olyan közeli hozzátartozóik tekintetében, akik ugyanabban a tagállamban tartózkodnak, amennyiben ők a kérelmező eltartottjai, illetve ha humanitárius okok ezt indokolják, feltéve, hogy e rendelkezések ezen irányelvvel összeegyeztethetők.

II. FEJEZET

A BEFOGADÁSI FELTÉTELEKRŐL SZÓLÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

5. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követő 15 napot meg nem haladó ésszerű határidőn belül tájékoztatják a kérelmezőket minden megállapított kedvezményről és a befogadási feltételekkel kapcsolatban rájuk háruló kötelezettségekről.

A tagállamok biztosítják a kérelmezők tájékoztatását az egyedi jogi segítséget nyújtó szervezetekről vagy személyek csoportjairól, valamint azokról a szervezetekről, amelyek segítséget nyújthatnak nekik, illetve tájékoztathatják őket a rendelkezésre álló befogadási feltételekről, az egészségügyi ellátást is beleértve.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett információ írásos legyen és olyan nyelven készüljön, amelyet a kérelmező megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. Adott esetben ezt az információt emellett szóban is közölhetik.

6. cikk

Dokumentáció

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt nemzetközi védelem iránti kérelmének benyújtását követő három napon belül olyan, a nevére kiállított okmánnyal lássák el, amely igazolja kérelmezői jogállását, vagy tanúsítja, hogy kérelme elbírálásának vagy vizsgálatának ideje alatt a tagállam területén tartózkodhat.

Ha az a személy, akinek részére az okmányt kiállították, a tagállam egész területén vagy annak egy részén nem mozoghat szabadon, az okmánynak e tény is tanúsítania kell.

(2) A tagállamok kizárhatják e cikk alkalmazását a kérelmező őrizetben tartása esetén, valamint a határon benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata idején, illetve olyan eljárás keretében, amely arról dönt, hogy a kérelmező jogosult-e egy tagállam területére belépni. Egyes esetekben a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata idején a tagállamok a kérelmezőket az (1) bekezdésben említett okmányokkal egyenértékű egyéb igazolásokkal láthatják el.

(3) Az (1) bekezdésben említett okmánynak nem kell igazolnia a kérelmező személyazonosságát.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy a kérelmezőket az (1) bekezdésben említett okmánnyal lássák el, amely addig érvényes, amíg tartózkodásuk az érintett tagállam területén engedélyezett.

(5) A tagállamok a kérelmezőket úti okmánnyal láthatják el, amennyiben olyan nyomós humanitárius okok merülnek fel, amelyek másik államban való jelenlétüket igénylik.

⁽¹⁾ HL L 212., 2001.8.7., 12. o.

(6) A tagállamok a kérelmezőket ezen irányelv alapján megillető jogok megadása előtt semmilyen szükségtelen vagy aránytalan, okmányra vonatkozó vagy egyéb adminisztratív követelményt nem írhatnak elő a kérelmezők számára pusztán amiatt, hogy azok nemzetközi védelmet kérelmeznek.

7. cikk

Tartózkodási hely és mozgásszabadság

(1) A kérelmezők a fogadó tagállam területén vagy az e tagállam által számukra kijelölt területen belül szabadon mozoghatnak. A kijelölt terület nem érintheti a magánélet elidegeníthetetlen terét, és kellő lehetőséget kell teremtenie az irányelvben biztosított valamennyi kedvezményhez való hozzáférésre.

(2) A tagállamok közérdekből, közrendi megfontolásokból, illetve szükség esetén nemzetközi védelem iránti kérelme gyors feldolgozása és hatékony ellenőrzése céljából dönthetnek a kérelmező tartózkodási helyéről.

(3) A tagállamok a befogadás anyagi feltételeinek biztosítását függővé tehetik attól, hogy a kérelmezők tényleges tartózkodási helye a tagállam által meghatározandó helyen legyen. Ezt a döntést, amely általános jellegű is lehet, egyedileg, a nemzeti jog előírásai szerint hozzák meg.

(4) A tagállamok lehetőséget nyújtanak arra, hogy a kérelmezőknek ideiglenesen engedélyezzék a (2) és (3) bekezdésben említett tartózkodási helyük és/vagy az (1) bekezdésben említett kijelölt terület elhagyását. A döntéseket egyedileg, tárgyilagosan és elfogulatlanul, elutasítás esetén indoklás kíséretében kell meghozni.

A kérelmező nem köteles engedélyt beszerezni a hatóságok vagy bíróság felkereséséhez, ha megjelenésére szükség van.

(5) A tagállamok megkövetelik a kérelmezőktől, hogy tájékoztatassák az illetékes hatóságokat mindenkor lakcímükről, és minden címváltozást azonnal bejelentsenek a hatóságoknak.

8. cikk

Őrizet

(1) A tagállamok senkit sem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az érintett a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően kérelmet nyújtott be.

(2) Amennyiben szükségesnek bizonyul, valamint az egyes esetek egyéni értékelése alapján a tagállamok őrizetbe vehetik

a kérelmezőt, amennyiben kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony.

(3) A kérelmezőt csak akkor lehet őrizetbe venni, ha:

a) arra személyazonossága vagy állampolgársága meghatározása vagy ellenőrzése céljából van szükség;

b) arra a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához alapul szolgáló – az őrizet mellőzése esetén be nem szerezhető – adatok megállapítása céljából van szükség és különösen abban az esetben, ha fennáll a kérelmező szökésének veszélye;

c) arra azért van szükség, hogy az eljárás keretében döntést hozzanak arról, hogy a kérelmező beléphet-e az ország területére;

d) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szerint kiutasítási eljárás folyik ellene, és amiatt tartják őrizetben, hogy előkészítsék a kiutasítását és/vagy lefolytassák a kitoloncolási eljárást, továbbá ha az adott tagállam objektív kritériumok alapján bizonyítani tudja – ideértve azt is, hogy a kérelmezőnek már volt lehetősége igénybe venni a menekültügyi eljárást –, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy a kérelmező pusztán azért folyamodik nemzetközi védelemért, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa a kiutasítási határozat végrehajtását;

e) a nemzetbiztonság vagy a közrend védelme szükségessé teszi;

f) az összhangban van az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 28. cikkével.

Az őrizetben tartás okait a nemzeti jog állapítja meg.

(4) A tagállamok nemzeti jogukban biztosítják az őrizet alternatíváival – úgy mint a hatóságoknál való rendszeres jelentkezéssel, pénzügyi garancia letétbe helyezésével vagy egy kijelölt helyen való tartózkodásra vonatkozó kötelezettséggel – kapcsolatos szabályok megállapítását.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 60. oldalát.

⁽²⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 31. oldalát.

9. cikk

Biztosítékok az őrizetben tartott kérelmezők számára

(1) A kérelmezőt a lehető legrövidebb időre és kizárólag a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott okok fennállásának idejére lehet őrizetbe venni és ott tartani.

A 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott őrizetben tartási okokat érintő közigazgatási eljárásokat kellő gondossággal kell végrehajtani. A közigazgatási eljárásokban fellépő – a kérelmezőnek fel nem róható – késedelmek nem indokolják az őrizet meghosszabbítását.

(2) Az őrizetet igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok írásban rendelik el. Az őrizetbe vételt elrendelő intézkedésben fel kell tüntetni az őrizet alapjául szolgáló ténybeli és jogi indokokat.

(3) Amennyiben az őrizetet közigazgatósági hatóságok rendelik el, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az őrizet jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát hivatalból és/vagy a kérelmező kérésére mielőbb elvégezzék. A hivatalból indított felülvizsgálat esetében arról az őrizet kezdetétől számítva a lehető leghamarabb döntést kell hozni. A kérelmező kérésére indított felülvizsgálat esetében pedig arról a megfelelő eljárások elindítását követően kell a lehető leghamarabb döntést hozni. E célból a tagállamok nemzeti jogukban meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül a hivatalból indított felülvizsgálatot és/vagy a kérelmező kérésére indított felülvizsgálatot le kell folytatni.

Amennyiben a bírósági felülvizsgálat az őrizetet jogszerűtlennek minősíti, a kérelmezőt haladéktalanul szabadon kell engedni.

(4) Az őrizetbe vett kérelmezőket haladéktalanul és írásban – olyan nyelven, amelyet megértenek vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megértenek – tájékoztatni kell az őrizetbe vétel indokairól, valamint az őrizetbe vételt elrendelő intézkedés megtámadására vonatkozóan a nemzeti jogban meghatározott eljárásokról, továbbá az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő kérelmezésének lehetőségéről.

(5) Az őrizetet megfelelő időközönként igazságügyi hatóság vizsgálja felül hivatalból és/vagy az érintett kérelmező kérésére, különösen amennyiben az őrizet időtartamát meghosszabbítják, vagy jogszerűségét érintő körülmények merülnek fel, vagy ilyen információk válnak elérhetővé.

(6) Az őrizetbe vételt elrendelő intézkedés e cikk (3) bekezdésében előírt, igazságügyi hatóság általi felülvizsgálata esetén a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt vehessenek igénybe. Ez magában foglalja legalább az előírt eljárási iratok összeállítását, valamint a kérelmezőnek az igazságügyi hatóságok előtti meghallgatáson való képviselőtét.

Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt a nemzeti jog alapján elfogadott vagy engedélyezett, megfelelően képzett olyan személyeknek kell biztosítaniuk, akiknek érdekei nem állnak, illetve nem állhatnak összeütközésben a kérelmezők érdekeivel.

(7) A tagállamok azt is előírhatják, hogy az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevétele:

- a) kizárólag azok számára van lehetőség, akik nem rendelkeznek elegendő anyagi forrással; és/vagy
- b) kizárólag a nemzeti jog által kifejezetten a kérelmezők segítségére és képviselőtételére kijelölt jogi vagy egyéb tanácsadókon keresztül van lehetőség.

(8) A tagállamok emellett:

- a) anyagi és/vagy időbeli korlátozásokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevétele, feltéve, hogy ezek nem korlátozzák önkényesen a jogi segítségnyújtáshoz és képviselőtételhez való hozzáférést;
- b) előírhatják, hogy a munkadíj és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni elbánás nem lehet kedvezőbb, mint a saját állampolgáraik részére a jogi segítségnyújtás kapcsán általában tanúsított elbánás.

(9) A tagállamok megkövetelhetik a költségek részleges vagy teljes visszafizetését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentősen javul, vagy amennyiben a kérelmező hamis információi alapján került sor a juttatás megállapítására.

(10) A jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevétele irányadó eljárásokat a nemzeti jog állapítja meg.

10. cikk

Az őrizet körülményei

(1) A kérelmezők őrizetben tartását főszabályként az e célra kialakított idegenrendészeti létesítményekben lehet fogatosítani. Amennyiben valamely tagállam nem tud e célra kialakított idegenrendészeti fogdában elhelyezést biztosítani, és a kérelmezőt kénytelen büntetés-végrehajtási intézményben elhelyezni, az őrizetben tartott menedékkérőt el kell különíteni a szabadságvesztésüket töltő személyektől, és gondoskodni kell az őrizet ezen irányelvben előírt feltételeinek biztosításáról.

Az őrizetben tartott kérelmezőket általános szabályként el kell különíteni az olyan egyéb harmadik országbeli állampolgároktól, akik nem nyújtottak be nemzetközi védelem iránti kérelmet.

Amennyiben nem megoldható az őrizetben tartott kérelmezők elkülönítése az egyéb harmadik országbeli állampolgároktól, az érintett tagállam gondoskodnak az őrizet ezen irányelvben előírt feltételeinek biztosításáról.

(2) Az őrizetben tartott kérelmezők számára biztosítani kell a szabad levegőn tartózkodás lehetőségét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) képviselőjében eljáró személyek a magánéletet tiszteletben tartó körülmények között kommunikálhassanak a kérelmezőkkel és látogathassák meg őket. Ez azon szervezetekre is vonatkozik, amelyek az érintett tagállam és az UNHCR között létrejött megállapodás alapján az utóbbi nevében az adott tagállam területén tevékenykednek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a családtagok, jogi tanácsadók és egyéb tanácsadók, valamint az UNHCR-t és az érintett tagállam által elismert, kapcsolódó nem kormányzati szervezeteket képviselő személyek a magánéletet tiszteletben tartó körülmények között kommunikálhassanak a kérelmezőkkel és látogathassák meg őket. A szabadságelvonást foganatosító intézménybe bejutás csak akkor korlátozható, ha az a nemzeti jog alapján objektíven szükséges a biztonság, a közrend vagy az intézmény adminisztratív irányítása érdekében, feltéve, hogy ezáltal a bejutást nem korlátozzák súlyos mértékben vagy nem teszik lehetetlenné.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az őrizetben tartott kérelmezőt rendszeresen tájékoztatják a létesítményben alkalmazott szabályokról, valamint jogairól és kötelezéseiről olyan nyelven, amelyet megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. A tagállamok kellően indokolt esetben, és a lehető legrövidebb ésszerű időtartamra eltérhetnek e kötelezettségtől, amennyiben a kérelmezőt a határátkelőhelyen vagy a tranzitzónában tartják őrizetben. Ez az eltérés nem alkalmazható a 2013/32/EU irányelv 43. cikkében említett esetekben.

11. cikk

Sérülékeny személyek és a különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmezők őrizetben tartása

(1) Az őrizetben tartott, sérülékeny személynek minősülő kérelmezők egészségét – beleértve szellemi egészségüket is – a nemzeti hatóságoknak elsődleges szempontként kell kezelniük.

Amennyiben a tagállamok sérülékeny személyeket tartanak őrizetben, az őrizetben tartottak sajátos helyzetére, ideértve

egészségüket is, figyelemmel rendszeres felügyeletet és megfelelő támogatást kell biztosítaniuk.

(2) Kiskorúakat kizárólag végső esetben lehet őrizetbe venni, és azt követően, hogy megállapítást nyert, hogy kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony. Az őrizetet a legrövidebb időtartamra kell elrendelni, és mindent meg kell tenni az őrizetben tartott kiskorú szabadon bocsátása és a kiskorúak számára megfelelő szálláshelyen történő elhelyezése érdekében.

A kiskorúnak a 23. cikk (2) bekezdésében leírt mindenek felett álló érdekeit a tagállamoknak elsődleges kérdésként kell kezelni.

Amennyiben kiskorúakat tartanak őrizetben, biztosítani kell számukra a szabadidős tevékenységekben történő részvétel lehetőségét – ideértve a koruknak megfelelő játékokat és szabadidős tevékenységeket.

(3) A kíséző nélküli kiskorúakat kizárólag kivételes körülmények között lehet őrizetbe venni. Mindent meg kell tenni az őrizetben tartott, kíséző nélküli kiskorú mielőbbi szabadon bocsátása érdekében.

A kíséző nélküli kiskorúakat nem lehet büntetés-végrehajtási intézményben őrizetben tartani.

A kíséző nélküli kiskorúakat lehetőség szerint olyan intézményekben kell elhelyezni, amelyek személyzete és felszereltsége az említett korosztály szükségleteit figyelembe veszi.

Amennyiben kíséző nélküli kiskorúakat tartanak őrizetben, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy e kíséző nélküli kiskorúakat a felnőttektől elkülönítve szállásolják el.

(4) Az őrizetben tartott családok számára megfelelő magánéletet garantáló külön szálláshelyet kell biztosítani.

(5) Amennyiben a tagállamok női kérelmezőket tartanak őrizetben, a férfi kérelmezőktől elkülönített szálláshelyet kell számukra biztosítaniuk, hacsak nem családtagokról van szó és az együtt tartózkodáshoz valamennyi érdekelt fél a beleegyezését adta.

Az első albekezdés alól kivételeket lehet alkalmazni a szabadidős és közösségi tevékenységek – ideértve az étkeztetést is – céljából kialakított közös helyiségekre is.

(6) Kellően indokolt esetekben és a lehető legrövidebb ésszerű időtartamra a tagállamok eltérhetnek a (2) bekezdés harmadik albekezdésétől, a (4) bekezdéstől, valamint az (5) bekezdés első albekezdésétől, amennyiben a kérelmezőt határállomáson vagy tranzitónában tartják őrizetben, a 2013/32/EU irányelv 43. cikkében említett esetek kivételével.

12. cikk

Családok

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy területükön a család egységét adott formájában, amennyiben lehetséges, fenntartsák, ha a kérelmezők elhelyezéséről az érintett tagállam gondoskodik. Ezeket az intézkedéseket a kérelmező egyetértésével kell végrehajtani.

13. cikk

Orvosi vizsgálat

A tagállamok közegészségügyi okokból megkövetelhetik a kérelmezők orvosi vizsgálatát.

14. cikk

Kiskorúak iskoláztatása és oktatása

(1) A tagállam a kérelmezők kiskorú gyermekeinek és a kiskorú kérelmezőknek a saját állampolgáraihoz hasonló feltételekkel biztosítja a részvételt az oktatási rendszerben addig, amíg velük vagy szüleikkel szemben ténylegesen nem fogadósítanak kiutasítási intézkedést. Az oktatást a befogadó állomásokon lehet biztosítani.

Az érintett tagállam előírhatja, hogy a részvétel az állami oktatási rendszerre korlátozódik.

A tagállamok nem vonhatják meg a középfokú oktatás lehetőségét kizárólag azzal az indokkal, hogy a kiskorú elérte a nagykorúságot.

(2) Az oktatási rendszerben való részvétel a nemzetközi védelem iránti kérelemnek a kiskorú által vagy a kiskorú nevében történt benyújtása időpontjától számított legfeljebb három hónapig halasztható el.

Szükség esetén előkészítő órákat – köztük nyelvórákat is – kell biztosítani a kiskorúak számára az (1) bekezdésben előírt, az oktatási rendszerben való részvételük megkönnyítése érdekében.

(3) Amennyiben a kiskorú egyedi helyzete miatt az (1) bekezdésben meghatározott oktatási rendszerben való részvételre nincs lehetőség, a tagállam más oktatási módokat ajánl fel nemzeti jogával és gyakorlatával összhangban.

15. cikk

Foglalkoztatás

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően legkésőbb 9 hónappal biztosítják a kérelmezőknek a munkaerőpiachoz való hozzáférést, amennyiben az illetékes hatóság első fokon nem hozott határozatot, és a kérelem nem a kérelmezőnek tulajdonítható.

(2) A tagállamoknak – nemzeti jogukkal összhangban, a kérelmezők munkaerőpiachoz való hatékony hozzáféréseinek biztosításával – dönteniük kell arról, hogy a kérelmezőknek milyen feltételek mellett biztosítják a munkaerőpiachoz való hozzáférést.

Munkaerőpiac-politikai okokból a tagállamok elsőbbségben részesíthetik az uniós polgárokat és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államok állampolgárait, valamint harmadik országok jogszerűen területükön tartózkodó állampolgárait.

(3) A jogorvoslati eljárások alatt nem vonható meg a munkavállalási jog a jogorvoslatot elutasító határozat közléséig, amennyiben a szokásos eljárásban az elutasító határozat ellen benyújtott fellebbezésnek felfüggesztő hatálya van.

16. cikk

Szakképzés

A tagállamok attól függetlenül engedélyezhetik a kérelmezők szakképzésben való részvételét, hogy rendelkeznek-e munkavállalási joggal.

A munkaszerződéshez kötődő szakképzésben való részvétel attól függ, hogy a kérelmező a 15. cikk értelmében jogosult-e a munkaerőpiachoz való hozzáférésre.

17. cikk

A befogadás anyagi feltételeire és az egészségügyi ellátásra vonatkozó általános szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása időpontjában a kérelmezők rendelkezésére álljanak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei olyan megfelelő életszínvonalat biztosítsanak a kérelmezők számára, amely garantálja alapszükségeiket és óvja testi és szellemi egészségüket.

A tagállamok ezt az életszínvonalat biztosítják a 21. cikk szerinti kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek egyedi helyzetében, valamint az őrizetben tartott személyek viszonylatában.

(3) A tagállamok a befogadás valamennyi vagy egyes anyagi feltételeit és az egészségügyi ellátást ahhoz a feltételhez köthetik, hogy a kérelmezők ne rendelkezzenek kellő fedezettel az egészségi állapotuknak megfelelő és az alapszükségeiket biztosító életszínvonal megteremtéséhez.

(4) A tagállamok megkövetelhetik a kérelmezőktől, hogy a (3) bekezdés előírása szerint fedezzék a befogadás ezen irányelvben előírt anyagi feltételeinek és az egészségügyi ellátásnak a költségeit, vagy azokhoz járuljanak hozzá, ha a kérelmezők elegendő erőforrással rendelkeznek, például már megfelelő ideje dolgoznak.

Ha kiderül, hogy egy kérelmező kellő fedezettel rendelkezett a befogadás anyagi feltételei és az egészségügyi ellátás biztosítására, miközben ezeket az alapvető szükségleteket részére biztosították, a tagállamok a kérelmezőtől visszatérítést kérhetnek.

(5) Amennyiben a tagállamok pénzbeli juttatások vagy utalványok formájában biztosítják a befogadás anyagi feltételeit, azok összegét az érintett tagállam által – jogilag vagy a gyakorlatban – az adott állam állampolgárai megfelelő életszínvonalának biztosítására meghatározott szint(ek) alapján kell meghatározni. A tagállamok e tekintetben az állampolgárokhoz képest kevésbé kedvező bánásmódban részesíthetik a kérelmezőket, különösen akkor, ha az anyagi támogatást részben természetben nyújtják, vagy ha az állampolgárok esetében alkalmazott szint(ek) célja az, hogy számukra az ezen irányelvben a kérelmezők esetében előírnál magasabb életszínvonalat biztosítsanak.

18. cikk

A befogadás anyagi feltételeinek részletes szabályai

(1) Amennyiben a szállást természetben biztosítják, annak az alábbi formák egyikében vagy azok kombinálásával kell történnie:

a) a kérelmezők elszállásolására szolgáló épületek a határon vagy tranzitónában benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata alatt;

b) megfelelő életszínvonalat biztosító befogadó állomások;

c) magánházak, lakások, szállodák, vagy a kérelmezők elszállásolására átalakított más épületek.

(2) A 10. és 11. cikkben előírt különleges őrizetben tartási feltételek sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett lakhatás tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy:

a) a kérelmezők számára garantálják családi életük védelmét;

b) a kérelmezőknek lehetőségük legyen a hozzátartozókkal, a jogi vagy egyéb tanácsadókkal, az UNHCR-nek, valamint az érintett nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és testületek képviselőivel való kapcsolattartásra;

c) a családtagoknak, jogi vagy egyéb tanácsadóknak, az UNHCR, valamint az érintett tagállam által elismert érintett nem kormányzati szervezetek képviselőinek kapcsolattartási jogot biztosítanak a kérelmezőknek szánt segítségnyújtás érdekében. A kapcsolattartás csak e helyszínek, valamint a kérelmezők biztonságára alapozott okokból korlátozható.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett épületekben és befogadó állomásokon tartózkodó kérelmezőkkel kapcsolatban a tagállamok figyelembe veszik a nemmel és korrall kapcsolatos megfontolásokat, valamint a kiszolgáltatott személyek helyzetét.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek az erőszak és a nemi alapú erőszak, ideértve a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást is, megelőzésére az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett helyszíneken és befogadó állomásokon.

(5) A tagállamok általános szabályként biztosítják, hogy a különleges befogadási igényekkel rendelkező, felnőtt korú eltartott kérelmezőket együtt helyezték el az olyan felnőtt korú közeli hozzátartozókkal, akik már ugyanazon tagállamban tartózkodnak, és akik az érintett tagállam jogszabályai vagy gyakorlata alapján felelősek értük.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy csak szükség esetén kerüljön sor a kérelmezők másik szálláshelyre költöztetésére. A tagállamok lehetővé teszik, hogy a kérelmezők tájékoztassák jogi vagy egyéb tanácsadójukat az áthelyezésről és új címükről.

(7) A befogadó állomásokon tevékenykedő személyeknek megfelelő képzettséggel kell rendelkezniük, és a tevékenységük során tudomásukra jutott minden információ tekintetében köti őket a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség.

(8) A tagállamok az elszállásolt személyeket képviselő tanácsadó testület vagy tanács révén bevonhatják a kérelmezőket az állomáson való életvitelük anyagi eszközeinek és nem anyagi tényezőinek irányításába.

(9) Kellően indokolt esetekben, a tagállamok kivételesen e cikk rendelkezéseitől eltérő anyagi befogadási feltételeket is előírhatnak a lehető legrövidebb ésszerű időtartamig, ha:

- a) a 22. cikkkel összhangban fel kell mérni a kérelmező egyedi szükségleteit;
- b) a rendelkezésre álló szokásos szálláslehetőségek ideiglenesen kimerültek.

Ezen eltérő feltételek minden esetben kiterjednek az alapszükségletekre.

19. cikk

Egészségügyi ellátás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők megkapják a szükséges egészségügyi ellátást, amely kiterjed legalább a sürgősségi ellátásra, valamint a betegség és a súlyos mentális zavarok alapvető kezelésére.

(2) A tagállamok a különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmezőknek biztosítják a szükséges orvosi vagy egyéb segítséget, ideértve szükség esetén megfelelő mentális egészségügyi ellátást.

III. FEJEZET

A BEFOGADÁS ANYAGI FELTÉTELEINEK KORLÁTOZÁSA VAGY MEGVONÁSA

20. cikk

A befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása

(1) A tagállamok korlátozhatják vagy kivételes és kellően indokolt esetekben megvonhatják a befogadás anyagi feltételeit, amennyiben a kérelmező:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság által meghatározott tartózkodási helyet annak értesítése vagy – ha engedélyköteles – annak engedélye nélkül elhagyja; vagy
- b) jelentési kötelezettségeinek, illetve a tájékoztatásra vagy a menedékjogi eljárással kapcsolatos személyes meghallgatásra szóló felszólításoknak a nemzeti jogban előírt ésszerű határidőn belül nem tesz eleget; vagy
- c) a 2013/32/EU irányelv 2. cikke q) pontjában meghatározottak szerint ismételt kérelmet nyújtott be.

Az a) és b) esetek tekintetében, amennyiben a kérelmezőt megtalálják, vagy önként jelentkezik a hatáskörrel rendelkező hatóságnál, az eltűnés okai alapján kellően indokolt határozatot kell hozni a befogadás korlátozott vagy megvont anyagi feltételei egy részének vagy összességének visszaállításáról.

(2) A tagállamok akkor is korlátozhatják a befogadás anyagi feltételeit, ha megállapítják, hogy a kérelmező az adott tagállamba való érkezését követően az ésszerűen lehetséges legrövidebb időn belül nem nyújtott be nemzetközi védelem iránti kérelmet, és ezt nem tudja kellően megindokolni.

(3) A tagállamok korlátozhatják vagy megvonhatják a befogadás anyagi feltételeit, amennyiben a kérelmező elhallgatta, hogy anyagi forrásokkal rendelkezik, és így jogtalanul vette igénybe a befogadás anyagi feltételeinek keretében nyújtott juttatásokat.

(4) A tagállamok a befogadó állomások szabályainak súlyos megsértése, valamint súlyosan erőszakos magatartás esetén szankciókat írhatnak elő.

(5) Az e cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében említett, a befogadás anyagi feltételeinek korlátozására vagy megvonására, illetve a szankciókra vonatkozó döntéseket egyedileg, tárgyilagosan és elfogulatlanul hozzák meg, és azokat indokolással látják el. A határozatoknak az érintett személy sajátos helyzetén kell alapulniuk, különös tekintettel a 21. cikk hatálya alá tartozó személyekre, figyelembe véve az arányosság elvét. A tagállamok mindenkor biztosítják az orvosi ellátáshoz való hozzáférést a 19. cikkkel összhangban, és valamennyi kérelmező számára méltó életszínvonalat biztosítanak.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a határozatoknak az (5) bekezdéssel összhangban történő meghozatala előtt nem vonják meg, illetve nem korlátozzák a befogadás anyagi feltételeit.

IV. FEJEZET

A KISZOLGÁLTATOTT HELYZETBEN LÉVŐ SZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Általános elv

A tagállamok az ezen irányelv végrehajtására hozott nemzeti jogukban figyelembe veszik az olyan kiszolgáltatott személyek egyedi helyzetét, mint a kiskorúak, a kísérő nélküli kiskorúak, a mozgássérültek, az idősek, a várandós nők, a kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülők, az emberkereskedelem áldozatai, a súlyos betegségben szenvedő személyek, a mentális zavarokkal küzdő személyek, valamint a kínzásban, nemi erőszakban vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formájában átesett személyek, például a női nemi szerv megcsonkításának áldozatai.

22. cikk

A sérülékeny személyek sajátos befogadási igényeinek felmérése

(1) A 21. cikk eredményes végrehajtása érdekében a tagállamok felméri, hogy a kérelmező sajátos befogadási igényekkel rendelkező kérelmező-e. A tagállamok emellett megjelölik ezen igények jellegét.

A felmérést – amely a már meglévő nemzeti eljárások részeként is elvégezhető – a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően ésszerű időtartamon belül megkezdik. A tagállamok biztosítják, hogy e különleges befogadási igényekkel az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban akkor is foglalkoznak, ha azok a menekültügyi eljárás későbbi szakaszában válnak nyilvánvalóvá.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a sajátos befogadási igényekkel rendelkező kérelmezőknek az ezen irányelvvel összhangban nyújtott támogatásakor a teljes menekültügyi eljárás során figyelembe vegyék a különleges befogadási igényeiket, továbbá rendelkeznek helyzetük megfelelő figyelemmel kíséréséről.

(2) Nem szükséges, hogy az (1) bekezdésben említett felmérés közigazgatási eljárás formáját öltse.

(3) A 21. cikkel összhangban kizárólag a kiszolgáltatott személyek tekinthetők sajátos befogadási igényekkel rendelkező személynek, és ezáltal részesülhetnek az ezen irányelvvel összhangban nyújtott különleges támogatásban.

(4) Az (1) bekezdésben előírt felmérés nem sérti a nemzetközi védelem szükségességének a 2011/95/EU irányelv szerinti megvizsgálását.

23. cikk

Kiskorúak

(1) Ezen irányelv kiskorúakat érintő rendelkezéseinek végrehajtása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk. A tagállamok megfelelő életszínvonalat biztosítanak a kiskorú testi, szellemi, lelki, erkölcsi és szociális fejlődéséhez.

(2) A gyermek mindenek felett álló érdekének vizsgálata során a tagállamok különösen az alábbi tényezőkre fordítanak kellő figyelmet:

- a) a családgyegetés lehetőségei;
- b) a kiskorú jóléte és szociális fejlődése, különös figyelmet szentelve a kiskorú háttérének;
- c) biztonsági megfontolások, különösen ha fennáll a veszélye annak, hogy a kiskorú emberkereskedelem áldozatává válik;

d) a kiskorú véleménye, életkorának és érettségi fokának megfelelően.

(3) A tagállamok a 18. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett épületekben és befogadó állomásokon szabadidős tevékenységeket – ideértve a kiskorúak korának megfelelő játékokat és szabadidős tevékenységeket –, valamint szabadtereen végezhető tevékenységeket biztosítanak a kiskorúak számára.

(4) A tagállamok biztosítják olyan kiskorúak rehabilitációs ellátását, akik nemi erőszak, gondatlanság, kizsákmányolás, kínzás vagy kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód bármely formájának estek áldozatául, illetve akik fegyveres konfliktusok folytán szenvedtek, valamint biztosítják, hogy szükség esetén megfelelő mentális egészségügyi ellátást és szaktanácsadást nyújtsanak.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők kiskorú gyermekeit vagy a kiskorú kérelmezőket szüleiknél, nem házas kiskorú testvéreiknél vagy jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján értük felelős felnőttél helyezték el, feltéve, hogy ez szolgálja a kiskorú mindenek felett álló érdekét.

24. cikk

Kísérő nélküli kiskorúak

(1) A tagállamok a lehető leghamarabb intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a kísérő nélküli kiskorút képviselő képviselje és támogassa annak érdekében, hogy ezen irányelvvel összhangban élhessen jogaival, valamint eleget tehessen kötelezettségeinek. A kísérő nélküli kiskorút azonnal tájékoztatni kell a képviselő kijelöléséről. A képviselőnek a feladatait a 23. cikk (2) bekezdésében előírtak szerint, a gyermek mindenek felett álló érdekének elvével összhangban kell ellátnia, és e célból kellő szakértelemmel kell rendelkeznie. Annak érdekében, hogy biztosított legyen a kiskorú a 23. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jóléte és szociális fejlődése, a képviselőként eljáró személy kizárólag szükség esetén cserélhető le. Az olyan szervezetek vagy magánszemélyek, amelyeknek/akiknek érdekei összeütközésben állnak vagy állhatnak a kísérő nélküli kiskorú érdekeivel, nem választhatók képviselőnek.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok rendszeres értékelést végeznek, többek között a tekintetben is, hogy rendelkezésre állnak-e a kíséret nélküli kiskorú képviselőéhez szükséges eszközök.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó kísérő nélküli kiskorúakat attól az időponttól, amikor jogosulttá válnak a tagállamban való tartózkodásra addig az időpontig, amíg kötelesek elhagyni a tagállam területét, ahol a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, illetve ahol azt vizsgálják, az alábbi személyeknél helyezik el:

- a) felnőtt hozzátartozóknál;

- b) nevelőcsaládnál;
- c) kifejezetten kiskorúak ellátására alkalmas befogadó állomásokon;
- d) kiskorúak elhelyezésére alkalmas más szálláshelyen.

A tagállamok a legalább 16 éves, kísérő nélküli kiskorúakat elhelyezhetik a felnőtt kérelmezők számára kialakított befogadó állomásokon, ha a 23. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint ez szolgálja mindenek felett álló érdekeiket.

Biztosítani kell, hogy a testvérek – figyelembe véve az érintett kiskorú mindenek felett álló érdekét, valamint különösen életkorát és érettségi szintjét – lehetőség szerint együtt maradhasanak. A kísérő nélküli kiskorúak tartózkodási helyét a lehető legritkábban szabad változtatni.

(3) A tagállamok – a kísérő nélküli kiskorú mindenek felett álló érdekének védelme mellett, a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően – a lehető leghamarabb megkezdik a kísérő nélküli kiskorú családtagjainak felkutatását, szükség esetén nemzetközi vagy egyéb kapcsolódó szervezetek segítségével. Azokban az esetekben, ha a kiskorú, illetve közeli rokonai életét vagy testi épségét veszély fenyegetheti, különösen, ha azok a származási országban maradtak, biztonságuk veszélyeztetésének elkerülése érdekében gondoskodni kell annak biztosításáról, hogy az e személyekre vonatkozó információk beszerzése, feldolgozása és terjesztése bizalmas keretek között történjen.

(4) A kísérő nélküli kiskorúak gondozását ellátó személyeknek megfelelő képzésben kellett részesülniük és részesülnek továbbra is a kiskorúak igényei tekintetében, és a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség terheli őket a munkájuk során tudomásukra jutott valamennyi információval kapcsolatban.

25. cikk

Kínzás és erőszak áldozatai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kínzást, nemi erőszakot vagy egyéb erőszakos cselekményeket elszenvedett személyek az említett cselekményekkel okozott sérüléseknek megfelelő kezelésben részesüljenek, és hozzáférhessenek különösen a megfelelő orvosi és pszichológiai kezeléshez vagy ellátáshoz.

(2) A kínzásnak, nemi erőszaknak vagy más súlyos erőszakos cselekménynek áldozatul esett személyek gondozását ellátóknak az áldozatok igényei tekintetében megfelelő képzésben kellett részesülniük és részesülnek továbbra is, és a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség terheli őket a munkájuk során tudomásukra jutott valamennyi információval kapcsolatban.

V. FEJEZET

JOGORVOSLAT

26. cikk

Jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv szerinti ellátások nyújtásával, megvonásával vagy korlátozásával kapcsolatos határozatokkal, illetve a 7. cikk alapján hozott, a kérelmezőket egyénileg érintő határozatokkal szemben a nemzeti jogban előírt eljárások szerint jogorvoslattal élhessenek. Legalább a végső szakban – tény- és jogkérdésben – biztosítani kell az igazságügyi hatóság előtti fellebbezést vagy felülvizsgálatot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett, igazságügyi hatóság előtti fellebbezés vagy felülvizsgálat esetén kérésre ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt lehessen igénybe venni, amennyiben az szükséges az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés biztosításához. Ez magában foglalja legalább az előírt eljárási iratok elkészítését, valamint a kérelmezőnek az igazságügyi hatóságok előtti meghallgatáson való képviselőtét.

Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt a nemzeti jog alapján elfogadott vagy engedélyezett, megfelelően képzett olyan személyeknek kell biztosítaniuk, akiknek az érdekei nem állnak, illetve nem állhatnak összeütközésben a kérelmezők érdekeivel.

(3) A tagállamok azt is előírhatják, hogy az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselőt

- a) kizárólag olyanoknak járhasson, akik nem rendelkeznek elegendő anyagi forrással; és/vagy
- b) kizárólag olyan szolgáltatások révén valósulhasson meg, amelyeket a nemzeti jogszabályok által a kérelmezők segítségére és képviselőtétre kifejezetten kijelölt jogi vagy egyéb tanácsadók nyújtanak.

A tagállamok előírhatják, hogy ne lehessen igénybe venni ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt abban az esetben, ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat előreláthatólag nem vezet pozitív eredményre. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy a jogi segítségnyújtás és képviselőt ne legyen önkényesen korlátozott, és hogy a kérelmezőnek az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférése ne legyen akadályozott.

(4) A tagállamok emellett:

- a) pénzügyi és/vagy időbeli korlátokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevételére, feltéve, hogy ezek nem korlátozzák önkényesen a jogi segítségnyújtáshoz és képviselőtétet való hozzáférést;

b) előírhatják, hogy a díjak és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni bánásmód ne legyen kedvezőbb annál a bánásmódnál, amelyben a jogi segítségnyújtás terén saját állampolgáraikat általában részesítik.

(5) A tagállamok megkövetelhetik a költségek részleges vagy teljes visszafizetését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentősen javul, vagy amennyiben a kérelmező hamis információi alapján került sor a juttatás megállapítására.

(6) A jogi segítségnyújtás és képviselői igénybevételére irányadó eljárásokat a nemzeti jog állapítja meg.

VI. FEJEZET

INTÉZKEDÉSEK A BEFOGADÁSI RENDSZER HATÉKONYSÁGÁNAK JAVÍTÁSÁRA

27. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok

Valamennyi tagállam közli a Bizottsággal az ezen irányelvből fakadó kötelezettségek teljesítéséért felelős hatóságok nevét. A tagállamok értesítik a Bizottságot az e hatóságokkal kapcsolatban bekövetkezett valamennyi változásról.

28. cikk

Vezetési, ellenőrzési és irányítási rendszer

(1) Alkotmányos berendezkedésük figyelembevételével a tagállamok szükséges mechanizmusok bevezetésével biztosítják a megfelelő vezetést, ellenőrzést és irányítást kialakítását a befogadási feltételek szintjén.

(2) A tagállamok az I. mellékletben megadott formában, legkésőbb 2016. július 20-ig benyújtják a Bizottságnak a vonatkozó információkat.

29. cikk

Személyzet és erőforrások

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelv végrehajtásában érintett hatóságok és más szervezetek megkapják a szükséges alapképzést, mind a férfi, mind a női kérelmezők igényei tekintetében.

(2) A tagállamok az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezéseknek megfelelően osztják el a szükséges erőforrásokat.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Jelentések

A Bizottság legkésőbb 2017. július 20-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ezen irányelv alkalmazásáról, és javaslatot tesz az esetlegesen szükséges módosításokra.

A tagállamok 2016. július 20-ig megküldenek a Bizottságnak minden olyan információt, amely a jelentés összeállításához szükséges.

A Bizottság az első jelentés benyújtását követően legalább ötévenként jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.

31. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1–12., a 14–28. és a 30. cikknek, valamint az I. mellékletnek legkésőbb 2015. július 20-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltalosi kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Tartalmazniuk kell továbbá egy olyan nyilatkozatot, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben szereplő, az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell tekinteni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2003/9/EK irányelv 2015. július 20-ával hatályát veszti azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, a II. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

33. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 13. és 29. cikket 2015. július 21-től kell alkalmazni.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. SHATTER

I. MELLÉKLET

Jelentéstételi űrlap a tagállamok által benyújtandó – a 28. cikk (2) bekezdése szerint előírt – információkhoz

A 28. cikk (2) bekezdésében említett időpont után a tagállamok által benyújtandó információkat újra be kell nyújtani a Bizottságnak, amennyiben a nemzeti jog vagy gyakorlat jelentős mértékű megváltozása módosítja a már rendelkezésre bocsátott információt.

1. A 2. cikk k) pontja és a 22. cikk alapján, kérjük, ismertesse a különleges befogadási igényekkel rendelkező személyek beazonosításának különböző lépéseit, ideértve a felismerés pillanatát, valamint annak következményeit az ilyen igények kezelésére nézve, különös tekintettel a kísérő nélküli kiskorúakra, a kínzás, nemi erőszak, pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formájának áldozataira, valamint az emberkereskedelem áldozataira.
2. Kérjük, adjon teljes információkat a 6. cikkben előírt okmányok típusáról, megnevezéséről és formátumáról.
3. Hivatkozással a 15. cikkre, kérjük jelölje meg, hogy alkalmaznak-e sajátos feltételeket a kérelmezők munkavállalására, és ismertesse részletesen e korlátozásokat.
4. Hivatkozással a 2. cikk g) pontjára, kérjük, ismertesse, hogyan biztosítják a befogadás anyagi feltételeit (azaz, hogy természetben, pénzben, utalványok formájában vagy ezek kombinációjaként nyújtják-e), valamint tüntesse fel a kérelmezőknek nyújtott napi szükségleteket fedező juttatás mértékét.
5. Adott esetben, a 17. cikk (5) bekezdésére hivatkozással, kérjük ismertesse, hogy a nemzeti jog vagy gyakorlat szerint milyen referenciaértéket alkalmaznak a kérelmezőknek nyújtott pénzügyi támogatás szintjének meghatározása céljából. Amennyiben a kérelmezők az állampolgárokhoz képest kevésbé kedvező bánásmódban részesülnek, kérjük, ismertesse ennek okait.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv

(lásd a 32. cikket)

A Tanács 2003/9/EK irányelve

(HL L 31., 2003.2.6., 18. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átültetés határideje

(lásd a 32. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
2003/9/EK	2005. február 6.

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szöveg	2. cikk, bevezető szöveg
2. cikk, a) pont	—
2. cikk, b) pont	—
—	2. cikk, a) pont
2. cikk, c) pont	2. cikk, b) pont
2. cikk, d) pont, bevezető szöveg	2. cikk, c) pont, bevezető szöveg
2. cikk, d) pont, i. alpont	2. cikk, c) pont, első francia bekezdés
2. cikk, d) pont, ii. alpont	2. cikk, c) pont, második francia bekezdés
—	2. cikk, c) pont, harmadik francia bekezdés
2. cikk, e), f) és g) pont	—
—	2. cikk, d) pont
2. cikk, h) pont	2. cikk, e) pont
2. cikk, i) pont	2. cikk, f) pont
2. cikk, j) pont	2. cikk, g) pont
2. cikk, k) pont	2. cikk, h) pont
2. cikk l) pontja	2. cikk, i) pont
—	2. cikk, j) pont
—	2. cikk, k) pont
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1)–(5) bekezdés	6. cikk, (1)–(5) bekezdés
—	6. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	7. cikk, (1) és (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	—
7. cikk, (4)–(6) bekezdés	7. cikk, (3)–(5) bekezdés

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
—	8. cikk
—	9. cikk
—	10. cikk
—	11. cikk
8. cikk	12. cikk
9. cikk	13. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
—	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	—
—	15. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés	—
12. cikk	16. cikk
13. cikk, (1)–(4) bekezdés	17. cikk, (1)–(4) bekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	—
—	17. cikk, (5) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg, a) és b) pont	18. cikk, (2) bekezdés, bevezető szöveg, a) és b) pont
14. cikk (7) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, c) pont
—	18. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (4) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	—
—	18. cikk, (5) bekezdés

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
14. cikk, (4) bekezdés	18. cikk, (6) bekezdés
14. cikk, (5) bekezdés	18. cikk, (7) bekezdés
14. cikk, (6) bekezdés	18. cikk, (8) bekezdés
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg, első francia bekezdés	18. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg, a) pont
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, második francia bekezdés	—
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, harmadik francia bekezdés	18. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés, b) pont
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, negyedik francia bekezdés	—
14. cikk, (8) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés
15. cikk	19. cikk
16. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	20. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg
16. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), b), c) pontok
16. cikk, (1) bekezdés, a) pont, második albekezdés	20. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
16. cikk, (1) bekezdés, b) pont	—
16. cikk, (2) bekezdés	—
—	20. cikk, (2) és (3) bekezdés
16. cikk, (3)–(5) bekezdés	20. cikk, (4)–(6) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés	21. cikk
17. cikk, (2) bekezdés	—
—	22. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
—	23. cikk, (2) és (3) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (4) bekezdés
—	23. cikk, (5) bekezdés
19. cikk	24. cikk
20. cikk	25. cikk, (1) bekezdés
—	25. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
—	26. cikk, (2)–(5) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (6) bekezdés
22. cikk	—
—	27. cikk
23. cikk	28. cikk, (1) bekezdés
—	28. cikk, (2) bekezdés
24. cikk	29. cikk
25. cikk	30. cikk
26. cikk	31. cikk
—	32. cikk
27. cikk	33. cikk, első albekezdés
—	33. cikk, második albekezdés
28. cikk	34. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet
—	III. melléklet